

MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU

Predmet br. IT-08-91-PT
Predmet br. IT-95-5/18-PT

PRED POSEBNO IMENOVANIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Iain Bonomy
sudija Kevin Parker

Sekretar: g. Hans Holthuis

Datum: 15. decembar 2008.

TUŽILAC

protiv

MIĆE STANIŠIĆA
STOJANA ŽUPLJANINA

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODGOVOR TUŽILAŠTVA NA ZAHTJEV STOJANA ŽUPLJANINA ZA SPAJANJE
NJEGOVOG PREDMETA S PREDMETOM RADOVANA KARADŽIĆA**

Tužilaštvo:

g. Thomas Hannis
g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Odbrana:

g. Slobodan Zečević i g. Slobodan Cvijetić za Miću Stanišića
g. Tomislav Višnjić i g. Igor Pantelić za Stojana Župljanina

Optuženi:

g. Radovan Karadžić

Predmet br. IT-08-91-PT
Predmet br. IT-95-5/18-PT

15. decembar 2008.

Prijevod

MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU

Predmet br. IT-08-91-PT

TUŽILAC

protiv

MIĆE STANIŠIĆA
STOJANA ŽUPLJANINA

Predmet br. IT-95-5/18-PT

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

**ODGOVOR TUŽILAŠTVA NA ZAHTJEV STOJANA ŽUPLJANINA ZA SPAJANJE
NJEGOVOG PREDMETA S PREDMETOM RADOVANA KARADŽIĆA**

1. Tužilaštvo ovim stavlja prigovor na Zahtjev Stojana Župljanina za spajanje njegovog predmeta s predmetom Radovana Karadžića, podnesen 2. decembra 2008. (dalje u tekstu: Zahtjev).
2. Župljanin tvrdi da njegovo pravo na pravično suđenje i interesi pravde nameću da njegov predmet (koji je već spojen s predmetom Miće Stanišića) bude spojen s predmetom Radovana Karadžića. Župljanin ne nalazi nikakav pravni izvor na osnovu kog optuženi može da navede tužilaštvo da spoji optužene protiv kojih je tužilac odlučio da podnese zasebne optužnice i, stoga, čini se da nema prava da podnese rečeni zahtjev.¹ U svakom

¹ Tužilaštvo u pravilnicima ili prethodnoj praksi Međunarodnog suda nije pronašlo nijednu takvu odluku. Pravilo 48 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) ne govori o tome ko ima ovlaštenje da pokrene postupak spajanja predmeta optuženih protiv kojih su podignute zasebne optužnice i ništa u članu 21 ne garantuje optuženom to pravo. S druge strane, član 16 i član 18 daju tužiocu ovlaštenje da odluči protiv kojeg optuženog će biti podnesena koja optužnica. Ako Pretresno vijeće zaključi da

Prijevod

slučaju, iako se zločini za koje se Mićo Stanišić i Stojan Župljanin terete u Konsolidovanoj optužnici (dalje u tekstu: Optužnica protiv Župljanina/Stanišića) preklapaju s onima predloženim u Drugoj izmijenjenoj optužnici² protiv Radovana Karadžića (dalje u tekstu: Optužnica protiv Karadžića), nedostatak bilo kakvog drugog preklapanja tih dviju optužnica i ogromna razlika u fazama postupka tih predmeta dokazuju da nisu dobri primjeri za spajanje.

II. Pravilo 48

3. Tužilaštvo tvrdi da su zločini navedeni u Optužnici protiv Župljanina/Stanišića i neki zločini navedeni u Optužnici protiv Karadžića (oni koji su počinjeni u sklopu opšte kampanje progona u nekim opštinama, prije svega tokom 1992. godine) počinjeni za vrijeme iste transakcije³ i da je zadovoljen minimum uslova iz pravila 48.

III. Spajanje optužnica ne bi služilo interesima pravde ni pravu optuženog

4. Kada utvrdi da su zadovoljeni uslovi iz pravila 48, Pretresno vijeće ima diskreciono pravo da spoji predmete optuženih nakon što je ocijenilo da bi spajanje optužnica uticalo na interese pravde i prava optuženih na pravično i ekspeditivno suđenje.⁴ Faktori koje vijeće u interesu pravde može uzeti u obzir uključuju: (1) izbjegavanje dupliranja dokaza; (2) svođenje teškoća za svjedoke na minimum; (3) unapređivanje racionalnog vođenja sudskog postupka; i (4) obezbjeđivanje dosljednosti zaključaka o krivici.⁵

Župljanin ima pravo da traži spajanje optužnica, tužilaštvo podnosi prigovor na meritum te odluke. Štaviše, pravila 48 i 49 nalaze se između pravila koja govore o podizanju i izmjenama optužnice od strane tužioca.

² Iako Župljanin zasniva svoju analizu na predloženoj Drugoj izmijenjenoj optužnici, Pretresno vijeće nije još donijelo odluku po Zahtjevu tužilaštva za izmjenu Prve izmijenjene optužnice i Izmijenjena optužnica od 28. aprila 2000. ostaje važeća optužnica u tom predmetu. Budući da je Druga izmijenjena optužnica najjasniji prikaz optužbi tužilaštva protiv Karadžića i s namjerom da direktno odgovori na Župljaninove tvrdnje, analiza tužilaštva će se isto tako zasnivati na predloženoj Drugoj izmijenjenoj optužnici.

³ *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-PT, Odluka po Zahtjevu Marija Čerkeza za odvojeno suđenje, 7. decembar 1998., par. 10.

⁴ *Tužilac protiv Gotovine i drugih*, predmeti br. IT-01-45-AR73.1, IT-03-73-AR73.1, IT-03-73-AR73.2, Odluka po interlokutornoj žalbi na odluku raspravnog vijeća o izmjeni optužnice i spajanju postupka, 25. oktobar 2006. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Gotovina*), par. 17.

⁵ Odluka u predmetu *Gotovina*, par. 17.

Prijevod

5. Pri utvrđivanju uticaja koji bi spajanje optužnica imalo na prava optuženih, Pretresno vijeće uzima u obzir potrebu da se: (1) spriječi nepotrebno odlaganje početka suđenja; (2) spriječi nepotrebno otezanje i komplikovanje suđenja; i (3) izbjegne svaki sukob interesa koji bi nekom optuženom mogao nanijeti ozbiljnu štetu.⁶

A. Spajanje optužnica neće služiti interesima pravde

- (1) Spajanje optužnica ne bi značajno spriječilo dupliranje dokaza
6. Župljanin tvrdi da je zbog toga što se zločini, mjesta zločina i opštine za koje se tereti preklapaju s nekim zločinima, mjestima zločina i opštinama navedenima u Optužnici protiv Karadžića, primjereno spajanje ta dva predmeta. Njegova tvrdnja zasniva se na pretpostavci da će slične optužbe u te dvije optužnice *a fortiori* za posljedicu imati izvođenje istih dokaza na suđenju.⁷ Iako je u predmetu Karadžić podnesen spisak na osnovu pravila 65ter, ispitivanje te dvije optužnice i spiska svjedoka tužilaštva u predmetu Župljanin/Stanišić pokazuje da je Župljanin precijenio količinu duplikata dokaza koji će vjerovatno biti predloženi u ta dva predmeta.
7. Optužnica protiv Župljanina/Stanišića odnosi se na zločine koje je počinilo osoblje RSMUP-a ili je u njima učestvovalo. Navedeni svjedoci za suđenje u predmetu Župljanin/Stanišić izabrani su zbog toga što nude najbolji uvid u organizaciju, strukturu, hijerarhiju, pripadnike RSMUP-a i zločine koje su oni počinili od 1. aprila do 31. decembra 1992. godine.⁸ S druge strane, Optužnica protiv Karadžića ne stavlja naglasak na RSMUP već obuhvata sve političke, civilne i vojne organe koji su učestvovali u zločinima počinjenim nad nesrpskim stanovništvom u BiH od 1992. do 1995. godine. Taj drugačiji pristup znači da svjedoci koji treba da svjedoče o upoznatosti Stanišića ili Župljanina sa

⁶ Tužilac protiv Martića i drugih, predmeti br. IT-95-11-PT, IT-03-69-PT, IT-03-67-PT, Odluka po Zahtevu tužilaštva za spajanje postupaka, 10. novembar 2005. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu Martić), par. 52.

⁷ Župljanin osim toga tvrdi da je "očigledno da bi dokazi velikog broja svjedoka o okolnostima djela i vještaka koje bi pozvali različiti timovi odbrana bili nepotrebno duplirani odvojenim suđenjima". Zahtjev, par. 15. Međutim, on ne navodi nijednog svjedoka koja sva tri tima odbrane namjeravaju pozvati.

⁸ Tužilaštvo je navelo ovaj pristup kao osnovu za spajanje optužnica protiv Stanišića i Župljanina, napominjući da spajanje predmeta tih optuženih u zajedničko suđenje nudi "jedinstvenu priliku Međunarodnom sudu da osvijetli i procijeni sveukupnu odgovornost RSMUP"-a za zločine počinjene nad nesrpskim stanovništvom Republike Srpske.

Prijevod

zločinima ili njihovom učešću u njima nisu nužno svjedoci koji treba da svjedoče o pitanjima koja se odnose na Karadžića.

8. Župljaninova tvrdnja takođe se u velikoj mjeri zasniva na svjedocima koji su određeni da svjedoče o bazi zločina za suđenje u predmetu Župljanin/Stanišić.⁹ Međutim, ti svjedoci ne predstavljaju gro svjedočenja koje se očekuje za vrijeme glavnog izvođenja dokaza tužilaštva u tom predmetu. Tužilaštvo je svelo svoj predmet protiv Stanišića i Župljana na ukupno 118 svjedoka, od kojih je 44 predloženo da svjedoči *viva voce*, a 28 je predloženo da svjedoči na osnovu pravila 92ter.¹⁰ Kao što je istaklo tužilaštvo u svom Zahtjevu za spajanje optužnica protiv Stanišića i Župljanina, dokazi o povezanosti i svjedočenje vještaka predstavlja glavninu svjedoka i dokumenata na predloženim spiskovima svjedoka i dokaza na osnovu pravila 65ter, a očekuje se da će veliki dio svjedočenja biti iznesen *viva voce* i na osnovu pravila 92ter.¹¹ Ti svjedoci o povezanosti i svjedoci s privilegovanim pristupom informacijama su zajednički i relevantni za Župljanina i Stanišića, ali nema naznaka o tome da će svi ili čak većina njih biti relevantni za Karadžića. Stoga, bilo kakvo smanjenje dupliranja koje bi bilo posljedica spajanja predmeta vjerovatno neće biti značajno.

(2) Spajanje postupaka ne bi doprinijelo racionalnom vođenju sudskog postupka

9. Optužnica protiv Karadžića jednostavno je složenija od Optužnice protiv Župljanina/Stanišića i biće potrebno znatno više dokaza, raznolikijih svjedoka i suđenje će duže trajati. Osim zločina počinjenih u velikom broju opština, prije svega tokom 1992. godine, Karadžić se tereti za zločine koji su posljedica snajperske aktivnosti i granatiranja Sarajeva od 1992. do 1995., zločine počinjene s namjerom da se 1995. iskorijene bosanski

⁹ Vidi Zahtjev, par. 14 u kojem se napominje da je "45 svjedoka tužilaštva koji su prethodno identifikovani u predmetu *Stanišić/Župljanin* prethodno svjedočilo protiv Krajišnika" i tvrdi da bi "nastaviti sa dva odvojena suđenja očigledno dovelo do znatnog i nepotrebnog dupliranja dokaza tužilaštva". Pretpostavljajući da Župljanin govori o Predloženom spisku svjedoka tužilaštva podnesenom 20. maja 2008. u predmetu Stanišić, 38 od 45 svjedoka koje je naveo Župljanin su svjedoci o bazi zločina.

¹⁰ *Tužilac protiv Miće Stanišića*, predmet br. IT-04-79, Odgovor tužilaštva na poziv Pretresnog vijeća na osnovu pravila 73bis (D) s povjerljivim dodacima, 20. maj 2008. (dalje u tekstu: Odgovor na osnovu pravila 73bis(D)), Povjerljivi dodatak A. Tužilaštvo je najavilo da je moguće da će se ti brojevi donekle promijeniti zbog spajanja Župljaninog sa Stanišićevim predmetom. Konferencija na osnovu pravilu 65ter u predmetu Stanišić/Župljanin, T. 11-12.

Prijevod

Muslimani u Srebrenici i uzimanje vojnih posmatrača UN-a za taoce 1995. godine. Tužilaštvo nije optužilo Stanišića ni Župljanina ni za jedan od ovih zločina, a čini se da Župljanin priznaje da se nijedan dokaz koji će tužilaštvo izvesti da bi dokazalo te zločine neće preklapati s njegovim predmetom na bilo kakav sadržajni način. Stoga, da se predmeti spoje, veliki dio dokaza ne bi imao nikakvog značaja za Stanišića ili Župljanina.

10. S obzirom na opštu kampanju progona u opštinama, u Optužnici protiv Karadžića navedena je odgovornost za zločine počinjene od marta 1992. do 30. novembra 1995. Stanišić i Župljanin se terete samo za zločine počinjene od 1. aprila 1992. do 31. decembra 1992., što je znatno kraći period. Vjerovatno će biti potrebno više (i različitih) svjedoka da bi se utvrdila priroda i trajanje Karadžićevog učešća u zločinima nego da bi se utvrdila Stanišićeva ili Župljaninova odgovornost.
11. Osim toga, različiti su i geografski okviri optužnica. U Optužnici protiv Župljanina/Stanišića oni se terete za zločine u samo 13 od 27 opština za koje se tereti Karadžić u Optužnici protiv njega.¹² Župljanin se jedino tereti za zločine u 6 od 13 opština koje se preklapaju.¹³ Kad bi se predmeti spojili, morali bi biti izvedeni brojni dokazi koji se odnose na jednu ili drugu optužnicu ili optužene. U svjetlu znatne količine dokaza u vezi s optužbama koje neće biti relevantne za Župljanina ni Stanišića, nedostatak većeg preklapanja opština u sklopu zajedničkog UZP-a svodi na minimum sva eventualna pravna ograničenja.
12. Tužilaštvo je odredilo 118 svjedoka za izvođenje dokaza protiv Stanišića i Župljanina. Razumno je pretpostaviti da će biti potreban manje-više isti broj svjedoka da se dokažu optužbe koje se ne odnose na preklapanje opština u Optužnici protiv Karadžića. Stoga, kad bi se predmeti spojili, svaki optuženi, ali prije svega Župljanin i Stanišić, suočio bi se sa

¹¹ Vidi Zahtjev tužilaštva za spajanje optužnica i za dozvolu da konsoliduje i izmijeni optužnice s povjerljivim dodacima, 15. juli 2008., par. 19.

¹² Zajedničke opštine u obje optužnice su: Banja Luka, Brčko, Donji Vakuf, Ilijaš, Ključ, Kotor-Varoš, Pale, Prijedor, Sanski Most, Vlasenica, Višegrad, Vogošća i Zvornik. Što se tiče operativne optužnice, razlika je još znatnija – 13 od 41 opštine.

¹³ Radi se o opštinama Banja Luka, Donji Vakuf, Ključ, Kotor-Varoš, Prijedor i Sanski Most.

Prijevod

znatnim brojem svjedoka koji nisu relevantni za njegov predmet. Kao što je Pretresno vijeće III navelo:

"Te brojke sve govore. Iz njih se vidi da bi spajanje postupaka, doduše, u ograničenoj meri smanjilo ukupan broj svedoka koje bi tužilaštvo pozvalo protiv ove četvorice optuženih, ali da bi istovremeno znatno povećalo broj svedoka koje bi tužilaštvo pozvalo protiv svakog od optuženih, usled čega bi suđenja svakom od njih duže trajala. S druge strane, to znači da je diskutabilno da li bi, u slučaju spajanja postupaka, došlo do ikakvog smanjenja ukupnih troškova."¹⁴

13. Štaviše, spajanje postupaka bi zapravo umanjilo ekonomičnost suđenja jer bi to umanjilo sposobnost Pretresnog vijeća da iskoristi činjenice o kojima je već presuđeno. Dana 14. decembra 2007. Pretresno vijeće u predmetu Stanišić je formalno primilo na znanje 752 činjenica o kojima je već presuđeno.¹⁵ Nekoliko stotina tih činjenica odnosi se na ideju Velike Srbije, uspon SDS-a, stvaranje zasebnih srpskih entiteta u BiH, primjenu Varijante A i B, proglašenje Republike Srpske, ulogu oružanih snaga u raspadu bivše Jugoslavije i naoružavanje lokalnih Srba i Karadžićevu ulogu u tim događajima. Da bi u potpunosti iskoristilo činjenice o kojima je već presuđeno, tužilaštvo je u predmetu Župljanin/Stanišić skinulo nekoliko svjedoka sa svog spiska svjedoka (oslonivši se umjesto toga na formalno primanje na znanje činjenica o kojima je već presuđeno kako bi utvrdilo činjenice o kojima bi ti svjedoci svjedočili) i predložilo da se svjedočenje priličnog broja drugih svjedoka obavi putem pravila *92bis*.¹⁶

14. Međutim, činjenice koje se odnose na radnje, ponašanje ili duševno stanje optuženog ne mogu se formalno primiti na znanje,¹⁷ a ni svjedočenje u vezi s takvim radnjama ili

¹⁴ Odluka u predmetu *Martić*, par. 41.

¹⁵ *Tužilac protiv Miće Stanišića*, predmet br. IT-04-79-PT, Odluka o formalnom primanju na znanje (dalje u tekstu: Odluka o primanju na znanje), 14. decembar 2008. Tužilaštvo je napomenulo svoju namjeru da zatraži od Pretresnog vijeća da Odluku od 14. decembra primjeni i na Župljanina. *Tužilac protiv Stojana Župljanina*, predmet br. IT-08-91-PT, Konferencija na osnovu pravila *65ter*, 19. novembar 2008. (dalje u tekstu: Konferencija na osnovu pravila *65ter* u predmetu Stanišić/Župljanin), T. 5.

¹⁶ Vidi *Tužilac protiv Miće Stanišića*, predmet br. IT-04-79, Odgovor tužilaštva na Poziv Pretresnog vijeća da smanji obim svoje optužnice, s povjerljivim dodacima, 24. april 2008., par. 8-12, 18-20; Odgovor na osnovu pravila *73bis(D)*, par. 7, 13.

¹⁷ Odluka o primanju na znanje, par. 44.

Prijevod

ponašanjem ne može biti izneseno na osnovu pravila 92bis.¹⁸ Zbog toga, kad bi se spojili predmet Župljanin/Stanišić i predmet Karadžić, tužilaštvo ne bi više moglo upotrijebiti činjenice o kojima je već presuđeno formalno primljene na znanje koje se odnose na Karadžićeve radnje, ponašanje ili duševno stanje, a ne bi moglo ni ponuditi svjedočenje svjedoka koji govore o tim pitanjima na osnovu pravila 92bis.¹⁹ Budući da su neki od tih svjedoka svjedočili po nekoliko dana u ranijim predmetima, razumno je očekivati da bi njihovo svjedočenje u zajedničkom suđenju produžilo postupak za više sedmica.

B. Spajanje postupaka ugrozilo bi prava optuženog

(1) Spajanje postupaka bi nepotrebno odgodilo početak suđenja

15. Iako datum suđenja nije određen ni u jednom od ta dva predmeta, oni su u velikoj mjeri u različitoj fazi postupka. U predmetu Karadžić tužilaštvo je podnijelo Drugu izmijenjenu optužnicu, upravo završava objelodanjivanje na osnovu pravila 66(A)(i) i počelo je s objelodanjivanjem na osnovu pravila 66(A)(ii). Predmet Župljanin/Stanišić je u znatno daljoj fazi predpretnog postupka:

- okončano je objelodanjivanje na osnovu pravila 66(A)(i);²⁰
- oba optužena uložila su prigovor na formu optužnice;
- u velikoj mjeri okončano je objelodanjivanje na osnovu pravila 66(A)(ii);²¹
- tužilaštvo je dostavilo spisak dokaznih predmeta i svjedoka na osnovu pravila 65ter;²²

¹⁸ Pravilo 92bis(A).

¹⁹ Na primjer, u predmetu Župljanin/Stanišić tužilaštvo je ponudilo svjedočenje Roberta Donije, Ewana Browna, Herberta Okuna, Charlesa Kirudije i svjedoka na osnovu pravila 70 putem pravila 92bis.

²⁰ *Tužilac protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina*, predmet br. IT-08-91-PT, Statusna konferencija, T.6-7 (20. novembar 2008.) (dalje u tekstu: Statusna konferencija u predmetu Stanišić/Župljanin).

²¹ *Id.* (uz napomenu da treba dostaviti još samo izjave nekoliko svjedoka u odgođenom objelodanjivanju).

²² Tužilaštvo je podnijelo obavještenje o svojoj namjeri da iskoristi spisak svjedoka koji je ranije podnesen u predmetu Stanišić protiv oba optužena. *Tužilac protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina*, predmet br. IT-08-91-PT, Obavještenje tužilaštva i Zahtjev u vezi s dokazima na osnovu pravila 92bis, 92ter i 92quater, 19. novembar 2008. (dalje u tekstu: Obavještenje); *Tužilac protiv Miće Stanišića i Stojana Župljanina*, predmet br. IT-08-91-PT, Izmijenjeno obavještenje tužilaštva i Zahtjev u vezi s dokazima na osnovu pravila 92bis, 92ter i 92quater, 9. decembar 2008. (dalje u tekstu: Izmijenjeno obavještenje); Konferencija na osnovu pravila 65ter u predmetu Stanišić/Župljanin, T.11-12 (tužilaštvo je potvrdilo da je spisak svjedoka na osnovu pravila 65ter koji je već podnesen u vezi sa Stanišićem "opsežan spisak svjedoka na osnovu kojeg ćemo raditi" u konsolidovanom predmetu).

Prijevod

- tužilaštvo je podnijelo zahtjeve na osnovu pravila 92bis, 92ter i 92quater i obavještenje na osnovu pravila 94bis;²³
- Pretresno vijeće je formalno primilo na znanje 752 činjenice o kojima je već presuđeno;²⁴
- Tužilaštvo i Stanišić su se dogovorili oko 114 usaglašenih činjenica i tužilaštvo je počelo razgovore i sa Župljaninom oko usaglašavanja tih činjenica.²⁵

16. Prema tome, predmet Župljanin/Stanišić je znatno odmakao u pripremama za suđenje i biće spreman za početak suđenja čim branioci budu imali dovoljno vremena da se pripreme. Uzimajući u obzir status postupka u predmetu Karadžić, spajanje tih dvaju predmeta bi moglo odložiti početak suđenja u predmetu Župljanin/Stanišić. Iako se Župljanin podnijevši navedeni Zahtjev odrekao prava na podnošenje prigovora o eventualnom odgađanju suđenja, tužilaštvo je izrazilo bojazan da bi to odlaganje moglo uticati na Stanišićevo pravo na ekspeditivno suđenje.²⁶

(2) Spajanje bi u znatnoj mjeri produžilo ili zakomplikovalo suđenje

17. Veći broj optužbi i šire razmjere kažnjivog ponašanja navedenih u Optužnici protiv Karadžića nužno znače da će za suđenje na osnovu Optužnice u predmetu Karadžić biti potrebno više vremena, veći broj svjedoka i veći broj dokaznih predmeta koje će trebati izvesti nego za suđenje na osnovu Optužnice u predmetu Župljanin/Stanišić. Razumno je pretpostaviti da bi za okončanje zajedničkog suđenja bilo potrebno znatno više vremena nego samo za predmet Župljanin/Stanišić. Iako se podnošenjem ovog Zahtjeva Župljanin odrekao prava na podnošenje prigovora na produženje suđenja, tužilaštvo je izrazilo zabrinutost da bi takvo duže suđenje uticalo na Stanišićevo pravo na ekspeditivno suđenje.²⁷

²³ Tužilaštvo je podnijelo obavještenje o svojoj namjeri da stavi te zahtjeve na razmatranje budući da se odnose na oba optužena. Vidi Obavještenje i Izmijenjeno obavještenje.

²⁴ Odluka o obavještenju, vidi fusnotu 27 *supra*.

²⁵ Konferencija na osnovu pravila 65ter u predmetu Stanišić/Župljanin, T. 13-15.

²⁶ Vidi Odluku u predmetu *Martić*, par. 48-52.

²⁷ Vidi Odluku u predmetu *Martić*, par. 48-52.

Prijevod

18. Pored toga, nema nikakve sumnje da bi spajanje postupaka u velikoj mjeri povećalo kompleksnost oba predmeta. Optužbe navedene u Optužnici protiv Karadžića kojima se ne terete Župljanin ni Stanišić, različiti vremenski okviri za koje se optuženi terete u optužnicama u vezi s preklapanjem UZP-a, veći broj svjedoka koji treba da svjedoče o različitim i oprečnim optužbama u obje optužnice, djelimično preklapanje zločina, mjesta zločina i opština – te zločini, mjesta zločina i opštine koji su proizašli iz toga i koji su relevantni samo za jednog ili dvojicu od trojice optuženih – sve to zahtijevalo bi složenu kategorizaciju dokaza i dovelo do mnogo kompleksnijeg suđenja od onih u kojima bi se optuženima za te dvije optužnice sudilo odvojeno.

IV. Traženo pravno sredstvo

19. Iz gorenavedenih razloga, tužilaštvo s dužnom pažnjom traži od Pretresnog vijeća da odbije pravno sredstvo koje se traži Zahtjevom.

Broj riječi /u originalu/: 2.991

/potpis na originalu/
Thomas Hannis,
viši zastupnik tužilaštva

Dana 15. decembra 2008.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]